

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2019. november 19.
(OR. en)

14249/19

POLGEN 184
POLMAR 11
CLIMA 306
COMAR 17
CONUN 151
ENER 506
ENV 932
MAR 173
MARE 26
PECHE 511
RECH 497
RELEX 1066
TOUR 22
TRANS 541

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Címzett: a delegációk

Előző dok. sz.: 13845/19

Tárgy: A Tanács következtetései az óceánokról és a tengerekről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a Tanács (Általános ügyek) által 2019. november 19-én elfogadott, az óceánokról és a tengerekről szóló fenti tanácsi következtetéseket.

A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI AZ ÓCEÁNOKRÓL ÉS A TENGEREKRŐL

Az Európai Unió Tanácsa,

EMLÉKEZTETVE a következőkre:

- az integrált tengerpolitikáról szóló, 2008. decemberi, 2009. november 16-i, 2010. június 14-i, 2011. december 19-i, 2012. december 11-i, 2013. június 25-i és 2014. június 24-i tanácsi következtetések¹,
- az Északi-sarkvidékről szóló, 2016. június 20-i tanácsi következtetések²,
- a „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend” című, 2017. április 3-i tanácsi következtetések³,
- a kék növekedésről szóló, 2017. június 26-i tanácsi következtetések⁴;
- az Európai Unió tengeri védelmi stratégiájára vonatkozó cselekvési terv felülvizsgálatáról szóló, 2018. június 26-i tanácsi következtetések⁵;

1. **HANGSÚLYOZZA**, hogy az éghajlatváltozás az óceánokban és a tengerekben található valamennyi életformára nézve közvetlen egzisztenciális veszélyt jelent az egész világon; **FELHÍVJA A FIGYELMET** arra, hogy a fenntarthatóság elvei – köztük az elővigyázatosság elve – az uniós szakpolitikák központi elemét képezik; **HANGSÚLYOZZA** annak fontosságát, hogy az óceánokkal kapcsolatos szakpolitikák holisztikusak, integráltak és tudományos alapúak legyenek; **KIEMELI**, hogy az óceánokkal és a tengerekkel kapcsolatos kérdésekkel helyi, nemzeti, regionális és globális szinten kell foglalkozni; **KIEMELI**, hogy Európa gazdasága és a foglalkoztatás szempontjából fontos támogatni az óceánokhoz, tengerekhez és tengerpartokhoz kapcsolódó hagyományos és újonnan megjelenő gazdasági ágazatok fenntartható fejlesztését az Unió integrált tengerpolitikáján és a tagállamok szakpolitikáin keresztül;

¹ 16503/1/08 REV 1, 15175/1/09 REV 1, 10300/10, 18279/11, 16553/12 + COR 1, 10790/13 és 11204/14.

² 10400/16.

³ 8029/17.

⁴ 10662/17.

⁵ 10494/18.

2. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy mélyreható – többek között társadalmi és gazdasági – változásra van szükség ahhoz, hogy az óceánok egészségének és rezilienciájának biztosítása érdekében visszafordítsuk az óceánok egészségének hanyatlását, megvédjük az óceánok ökoszisztémáit és fenntartható módon hasznosítsuk a tengeri erőforrásokat;
3. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye képezi az óceánokban és tengerekben végzett valamennyi tevékenység jogi keretét;
4. ÜDVÖZLI azt a szerepet, amelyet az óceánok fenntarthatóságának javítása érdekében az EU és tagállamai játszanak az óceánok globális szakpolitikai prioritásként való előmozdításában, valamint a különböző szintek, joghatóságok és ágazatok közötti – többek között az ENSZ, a FAO, az IMO, az ILO és a vonatkozó multilaterális megállapodások révén megvalósuló – nemzetközi együttműködés és koordináció ösztönzésében; EMLÉKEZTET a regionális együttműködés fontosságára ebben az összefüggésben;
5. HANGSÚLYOZZA, hogy a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend céljainak teljesítéséhez fontosak a tiszta, egészséges és termékeny óceánok, amelyek ökoszisztémái védettek és amelyek erőforrásainak hasznosítása fenntartható módon történik; FELHÍVJA A FIGYELMET a 14. fenntartható fejlődési célra (Óceánok és tengerek védelme), amely a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend szerves részét képezi, és amelynek célja az óceánok, a tengerek és a tengeri erőforrások védelme és fenntartható hasznosítása a fenntartható fejlődés érdekében; HANGSÚLYOZZA, hogy további figyelmet kell fordítani arra, hogy – többek között regionális tengeri egyezmények, regionális cselekvési tervek, regionális halászati gazdálkodási szervezetek és azok nyomonkövetési és felülvizsgálati mechanizmusai révén – teljesüljenek a 2020-ra, illetve 2025-re megvalósítandó célok ; KIEMELI, hogy az óceánjaink jövőjét biztosító nemzetközi óceánpolitikai irányítási menetrend szerves részét képezi a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend nyomán hozott uniós intézkedéseknek;
6. JELENTŐS AGGODALOMMAL VESZI TUDOMÁSUL, hogy az európai regionális tengerek felmelegedésének üteme az átlagosnál gyorsabb;
7. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy az óceánok egészségének és termelékenységének hanyatlása kiemelten érinti a legkevésbé fejlett országokat és a fejlődő kis szigetállamokat, amelyek élelmezésbiztonsága és fenntartható gazdasági fejlődése a tengeri erőforrásoktól függ;

8. MELEGEN ÜDVÖZLI a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES) globális értékelő jelentését a biológiai sokféleségről és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról, amelyet 2019 májusában hagytak jóvá; MÉLY AGGODALMÁNAK AD HANGOT a biológiai sokféleség – ezen belül a tengeri és part menti ökoszisztémák – állapotára vonatkozó riasztó információkkal kapcsolatban; HANGSÚLYOZZA, hogy sürgősen és koherens módon foglalkozni kell az éghajlatváltozáshoz, a biológiai sokféleség csökkenéséhez, valamint az óceánok állapotának romlásához és kimerüléséhez hozzájáruló számos emberi tényezővel;
9. FELHÍVJA A FIGYELMET a védett tengeri területeknek a Biológiai Sokféleség Egyezmény stratégiai céljaival és célkitűzéseivel – köztük a biológiai sokféleségre vonatkozó stratégiai terv (2011–2020) és utódja szerinti 11. aicsi céllal – összhangban történő kijelölésére és a velük való hatékony gazdálkodásra, valamint a tengeri és part menti biológiai sokféleség védelmét és helyreállítását szolgáló egyéb hatékony területalapú védelmi intézkedésekre, továbbá HANGSÚLYOZZA, hogy az ökoszisztéma-alapú gazdálkodási megközelítés fontos szerepet tölt be mint a veszélyeztetett tengeri és part menti ökoszisztémák biológiai sokféleségének védelmére irányuló hatékony módszer;
10. HANGSÚLYOZZA, hogy azonnali fellépésre van szükség az óceánjainkat, tengereinket és part menti területeinket fenyegető egyre fokozódó olyan veszélyekkel és azok kumulatív hatásaival szemben, mint például az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése, a savasodás, az eutrofizáció és az egyre nagyobb oxigénhiányos területek, a veszélyes anyagokkal való szennyezés, az idegenhonos inváziós fajok, a tengeri hulladék és a mikroműanyagok, a víz alatti zajszennyezés, a természeti erőforrások túlzott mértékű kiaknázása és az illegális tevékenységek;
11. ELISMERI a közös halászati politika keretében annak biztosítása érdekében tett előrehaladást, hogy a halászat környezeti, gazdasági és társadalmi szempontból fenntartható legyen, és ismételten kijelenti, hogy folytatni kell a közös halászati politika teljes körű végrehajtását, beleértve a kirakodási kötelezettséget, a többéves állománygazdálkodási terveket és a politika regionalizációját, tiszteletben tartva a maximális fenntartható hozamot, valamint a hatékony ellenőrzést és végrehajtást;
12. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy folytatni kell a halászati tevékenységek által a tengeri környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentését, ezért többek között minimalizálni kell a cetfélék, tengeri madarak, hüllők és más érzékeny fajok járulékos fogásait, ugyanakkor fenn kell tartani a tengeri eredetű élelmiszerek fenntartható előállításának biztosítására vonatkozó célkitűzést;

13. KIEMELI, hogy az EU úrkutatási tevékenységei, programjai és infrastrukturális szolgáltatásai jelentősen hozzájárulnak a tengeri környezet védelméhez, az éghajlatváltozás hatásának felméréséhez, a fenntartható uniós kék gazdaság előmozdításához és a tengeri védelem javításához;
14. ELISMERI az olyan magas szintű, óceánokkal foglalkozó konferenciák és rendezvények jelentőségét – mint például az ENSZ 2020. évi lisszaboni konferenciája a 14. fenntartható fejlődési cél végrehajtásának elősegítéséről, továbbá a 2019-ben Oslóban, 2020-ban pedig Palaun megrendezésre kerülő „A mi óceánunk” konferencia –, amelyek oly módon igyekeznek megoldást találni az óceánokkal kapcsolatos kérdésekre, hogy ötvözik a szakpolitikai, irányítási és technológiai megközelítést, valamint a tudományos és műszaki támogatást és a finanszírozást, és olyan kézzelfogható és mérhető kötelezettségvállalásokhoz és intézkedésekhez teremtenek fórumot a kormányok, szervezetek és vállalkozások számára, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy az óceánok tiszták, egészségesek és termékenyek legyenek;
15. NYOMATÉKOSÍTJA a fokozott tengerkutatásnak és tengerhasznosítási célú kutatásnak, valamint a tengeri tevékenységek hatásával kapcsolatos ismeretek javításának a fontosságát; ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU és tagállamai nagymértékben közreműködnek az óceántudomány a fenntartható fejlődésért ENSZ-évtizedben (United Nations Decade of Ocean Science for Sustainable Development, 2021–2030);
16. ISMÉTELTEN KIJELENTI, hogy a tisztességes munkán és a társadalmi fenntarthatóságon alapuló, egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani a kék gazdaságban, a halászatokat is beleértve, mégpedig a munka világára vonatkozó alapvető elvek és jogok, valamint a vonatkozó nemzetközi egyezmények – például az ILO 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezménye és a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi egyezménye – előmozdítása és tényleges alkalmazása révén;

I. AZ ÓCEÁNOK ÉS AZ ÉGHAJLATVÁLTOZÁS

17. KIFEJEZI nagyrabecsülését az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) által végzett munkáért; ÜDVÖZLI a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról szóló különjelentést, amelyet az IPCC a 2019 szeptemberében tartott 51. ülésén hagyott jóvá, és amely konkrét módon járul hozzá annak megértéséhez és jobb ismeretéhez, hogy az éghajlatváltozás miként befolyásolja az óceánokat és azok ökoszisztémáit; MÉLY AGGODALOMMAL TÖLTIK EL a különjelentés nagy jelentőségű megállapításai; MÉLY AGGODALMÁNAK AD HANGOT amiatt, hogy a tengerszint-emelkedés a jégtakaró olvadásának és az óceánok hőtágulásának felgyorsulása következtében egyre nagyobb mértékű; FELKÉRI a Bizottságot, hogy elemezze a jelentés megállapításait és tegyen javaslatot lehetséges szakpolitikai intézkedésekre; SÜRGETI, hogy minden kormányzási szinten fokozódjon a szakpolitikai fellépés;
18. TÁMOGATJA a COP25 chilei elnökségének azon döntését, hogy az óceánokat egyik kiemelt prioritásaként kezeli a COP25 során; HANGSÚLYOZZA, hogy az éghajlatváltozás, az óceánok állapotának romlása és a biológiai sokféleség csökkenése szorosan összefügg egymással; FELSZÓLÍT arra, hogy alakítsanak ki szorosabb együttműködést és szinergiákat az óceánokkal és az éghajlattal kapcsolatos kérdésekben a vonatkozó ENSZ-egyezmények és az óceánokat érintő kérdésekkel kapcsolatos egyéb nemzetközi és regionális folyamatok között;
19. HANGSÚLYOZZA, hogy a Párizsi Megállapodás teljes körű végrehajtása az óceánok védelmére irányuló legfontosabb fellépés, különösen az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését célzó intézkedések fokozása révén, ami döntő fontosságú a káros hatások – például a felmelegedés, a savasodás, az oxigénvesztés és a tengerszint-emelkedés – mérséklése szempontjából; AGGODALOMMAL VESZI TUDOMÁSUL, hogy megnőtt a kockázata olyan küszöbértékek elérésének, amelyek hirtelen és visszafordíthatatlan változások bekövetkeztét jelzik az óceánokban
20. az óceánok éghajlatváltozással szembeni rezilienciájának növelése érdekében HANGSÚLYOZZA, hogy fontos megerősíteni az óceánokra nehezedő egyéb emberi eredetű terhelések – például a tápanyagok, a veszélyes anyagok, a szerves anyagok és a műanyag hulladék által okozott szennyezés – csökkentését célzó intézkedéseket, valamint a tengeri ökoszisztémák helyreállítására és védelmére irányuló intézkedéseket, a természet-alapú megoldásokat is beleértve;

21. HANGSÚLYOZZA annak sürgető szükségességét, hogy a globális hajózás fenntarthatóbbá váljon; AGGODALOMMAL VESZI TUDOMÁSUL, hogy az üvegházhatást okozó gázok tengeri közlekedésből származó kibocsátása az előrejelzések szerint a jelenlegi szinthez képest jelentősen nőni fog; TÁMOGATJA a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) arra irányuló célját, hogy a nemzetközi hajózásból származó szén-dioxid-kibocsátásokat a Párizsi Megállapodás hőmérsékletre vonatkozó céljaival összhangban csökkentse; FELSZÓLÍTJA az IMO-t, hogy mielőbb hajtsa végre a hajókból származó ÜHG-kibocsátások csökkentéséről szóló kiindulási stratégiáját; ÖSZTÖNZI az IMO Tengerikörnyezet-védelmi Bizottságát (MEPC), hogy mielőbb véglegesítse az üvegházhatást okozó gázok nemzetközi hajózásból származó kibocsátásainak 2023 előtti csökkentését célzó, hatékony rövid távú intézkedéseket és jusson megállapodásra azokról;

II. NEMZETKÖZI ÓCEÁNPOLITIKAI IRÁNYÍTÁS

22. ÜDVÖZLI „A nemzetközi óceánpolitikai irányítás javítása – Két év eredményei” című jelentést, és rámutat arra, hogy az EU jelentős mértékben hozzájárul a nemzetközi irányítási keret javításához, az óceánpolitikai diplomácia és az óceánokkal kapcsolatos nemzetközi együttműködés megerősítéséhez, az óceánokra nehezedő nyomás enyhítéséhez és az óceánokkal kapcsolatos nemzetközi kutatás és adatgyűjtés megerősítéséhez; TÁMOGATJA a nemzetközi óceánpolitikai irányítási menetrend nyomon követését és továbbfejlesztését, valamint ÖSZTÖNZI egy, a világ óceánjaival és tengereivel foglalkozó uniós érdekképviselői fórum létrehozását;
23. ELISMERI a Biológiai Sokféleség Egyezmény alapján végzett munka fontosságát, és HANGSÚLYOZZA egyrészt azt, hogy a biológiai sokféleségre vonatkozó, 2020 utáni időszakra szóló globális keret döntő fontossággal bír, másrészt pedig azt, hogy ambiciózus és teljesíthető, intézkedéseket ösztönző és az előrelépés hatékony nyomon követését lehetővé tévő célokat kell kitűzni, többek között a tengeri és a part menti biológiai sokféleség tekintetében;
24. HANGSÚLYOZZA elkötelezettségét az iránt, hogy 2020-ig sor kerüljön egy a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható használatáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretébe illeszkedő, ambiciózus, jogilag kötelező erejű nemzetközi eszköz létrehozására;

25. KIEMELI, hogy az ENSZ 2020 júniusában Lisszabonban tartandó óceánügyi konferenciája fontos mérföldkő lesz a 14. fenntartható fejlődési cél megvalósításában elért eredmények áttekintése szempontjából; HANGSÚLYOZZA, hogy vezető szerepet kell játszani és teljes mértékben részt kell venni a konferencia előkészítésében, és hozzá kell járulni az előrelépés felgyorsításához az összes cél időben történő teljesítése érdekében;
26. FELHÍVJA az EU-t és tagállamait, hogy a nemzetközi együttműködés, így többek között az EU-AKCS partnerség keretében, valamint fejlesztéspolitikájuk útján a jövőben is mozdítsák elő a jobb óceánpolitikai irányítást, a biodiverzitás megőrzését és helyreállítását, illetve fokozzák a kapacitásépítést ezeken a területeken, csökkentsék az óceánok terhelését – a kumulatív terhelést is ideértve –, valamint a nemzetközi szervezetekkel és más érintett partnerekkel és érdekelt felekkel együttműködésben segítsék elő a fenntartható kék gazdaságok és a fenntartható halászat kialakítását; ÜDVÖZLI, hogy az óceánokkal kapcsolatos kérdések a Cotonoui Megállapodás utáni keretről folytatott tárgyalások részét képezik;
27. HANGSÚLYOZZA, hogy a WTO-ban 2020-ig megállapodásra kell jutni a halászati támogatások túlzott kapacitáshoz és túlhalászathoz hozzájáruló formáinak megtiltásáról, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászathoz hozzájáruló támogatások megszüntetéséről;
28. NYOMATÉKOSÍTTJA, hogy az EU-nak határozottabban kell fellépnie a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni globális küzdelem keretében, mindenekelőtt annak érdekében, hogy az EU-ba importált halászati termékek olyan halászati tevékenységekből származzanak, amelyeket az alkalmazandó állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedésekkel összhangban folytatnak; a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat tekintetében a zéró tolerancia elvének követését TÁMOGATJA; e megközelítésnek a harmadik országokkal jelenleg folytatott párbeszédre kell épülnie, valamint biztosítania kell a probléma hatékony kezelését szolgáló új technológiák bevezetését;
29. KIEMELI az ENSZ Tengerjogi Egyezményében, valamint az ugyanezen egyezménynek a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezései végrehajtásáról szóló megállapodásban előírt azon kötelezettséget, miszerint együtt kell működni a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmében és kezelésében a nyílt tengeren, valamint hangsúlyozza, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek rendkívül fontos szerepet töltenek be a felelősségi körükbe tartozó állományok és ökoszisztémáik hosszú távú védelmének és fenntartható hasznosításának biztosításában; ELISMERI a fenntartható partnerségre irányuló halászati megállapodásokat mint az együttműködés olyan kölcsönösen előnyös formáit, amelyek erőfeszítéseket és forrásokat irányítanak a tudományos és ellenőrzési kapacitások növelésére a halászat területén, és támogatják a partnerországokat fenntartható halászati politikájuk kialakításában;

30. ÜDVÖZLI az EU és Kína, valamint az EU és Kanada között létrejött óceánügyi partnerségeket; NAGYRA ÉRTÉKELI az e partnerségek keretében kidolgozás alatt álló együttes cselekvéseket, például az óceánügyi fórumra irányuló EU–Kína kék partnerséget, mint az óceánokkal kapcsolatos globális irányítás és szakpolitikai koherencia javításának eszközét; TÁMOGATJA jövőbeni óceánügyi partnerségek kialakítását;

III. FENNTARTHATÓ KÉK GAZDASÁG

31. FELHÍVJA A FIGYELMET a kék gazdaságról szóló 2019. évi jelentés megállapításaira; ÜDVÖZLI a fenntartható kék gazdaságra vonatkozó új megközelítés kidolgozását; HANGSÚLYOZZA, hogy a fenntartható kék gazdaság biztosításához elengedhetetlen a kék gazdasági ágazatok koordinált irányítása;
32. ELISMERI, hogy az Unió integrált tengerpolitikájának részeként fontos a kék gazdaság szerepe; ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az integrált tengerpolitika fontos szerepet tölt be a koordinált és koherens döntéshozatal és a fenntartható növekedés előmozdításában;
33. HANGSÚLYOZZA, hogy az Unió kék gazdaságának fő pillérei és alkotóelemei továbbra is a hagyományos ágazatok, így a part menti és a tengeri turizmus, a tengerek biológiai erőforrásai – a fenntartható halászatot is beleértve –, a tengerek nem élő erőforrásai, a kikötői tevékenységek, a hajógyártás, a tengeri technológiák és a tengeri szállítás; HANGSÚLYOZZA, hogy a kék gazdaság további fejlesztésének összhangban kell állnia a fenntarthatóság elveivel; JAVASOLJA, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet az olyan újonnan megjelenő ágazatokra, mint a kék energia, a kék biogazdaság és biotechnológia, valamint a sóatlanítás, hiszen ezek jelentős potenciált rejtenek magukban a fenntartható kék gazdaság fejlesztését és az éghajlatváltozás mérséklését illetően;
34. HANGSÚLYOZZA, hogy a tengeri és tengerhasznosítási ágazat technikai és operatív vonatkozásainak optimalizálásában rejlő komoly lehetőségekre tekintettel a digitalizálás nagyon fontos szerepet tölt be, és azzal az előnnyel is jár, hogy csökkenti az hajózási ágazat üvegházhatásúgáz-kibocsátását;

35. RÁMUTAT ARRA, hogy az óceánok óriási potenciált jelentenek a megújuló tengeri energiaforrások tekintetében; ÜDVÖZLI a tagállamok nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveikben szereplő azon közös kötelezettségvállalását, hogy 2030-ig megnépszerűsítsék a megújuló forrásból származó tengeri energia arányát Európában; NYUGTÁZZA a Bizottság „Tiszta bolygót mindenkinek” című, 2018. évi közleményében foglalt becslését, miszerint 2050-re az EU villamosenergia-kapacitásának egynegyedét tengeri energia biztosítja majd; FELHÍVJA A FIGYELMET arra, hogy az alacsony trofitásfokú akvakultúrák alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátással képesek fehérvét előállítani, amint az a Bizottság tudományos főtanácsadóinak az óceánokból származó élelmiszerekről szóló jelentésében is szerepel;
36. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy a tengeri területrendezésről és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvek végrehajtásakor koordinált megközelítést kell alkalmazni, mivel azok kulcsfontosságú eszközei az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazásának, amely az óceánok és tengerek védelmét és fenntartható hasznosítását célozza; ÜDVÖZLI a tengeri területrendezés végrehajtása terén nemzeti, tengerimeditáció-, uniós és globális szinten annak érdekében tett előrelépést, hogy biztosított legyen az összhang a környezeti, társadalmi és gazdasági célkitűzésekkel; HANGSÚLYOZZA az országok közötti, valamint a multilaterális egyezmények és szervezetek keretében történő koordinált fellépés jelentőségét;
37. ELISMERI, hogy az állami és a magánforrásokból származó beruházások növelése elengedhetetlen ahhoz, hogy az EU-ban és világszerte innovatív és fenntartható kék gazdaság alakuljon ki;
38. ÜDVÖZLI a BlueInvest kezdeményezést, amelynek célja, hogy egy – többek között a coachingot, a vissza nem térítendő támogatásokat és a beruházókkal való kapcsolatteremtést magában foglaló – intézkedéscsomag révén segítsen a kis- és középvállalkozásoknak (kkv-k) abban, hogy innovatív és fenntartható új termékeket és szolgáltatásokat hozzanak forgalomba; SZORGALMAZZA olyan intézkedések meghozatalát, amelyek a beruházók számára csökkentik a kockázatokat az Európai Stratégiai Beruházási Alapból nyújtott garanciák révén;
39. ÜDVÖZLI a fenntartható kék gazdaságra vonatkozó pénzügyi kezdeményezést és elveket, amelyek kiegészítik a fenntartható finanszírozás terén jelenleg meglévő kereteket, és ELISMERI a megfelelőség, az átláthatóság és a tájékoztatás jelentőségét, valamint az óceánokkal összefüggő beruházások tekintetében fennálló egyedi kihívásokat;

40. HANGSÚLYOZZA, hogy a „Tengerek Európai Napjához” kapcsolódóan tartott konferencia fontos esemény, amely hozzájárul az európai tengerhasznosítási ágazat fejlesztéséhez; ELISMERÉSÉT FEJEZI KI Portugáliának a 2019. május 15–16-án Lisszabonban a „Tengerek Európai Napjához” kapcsolódóan tartott sikeres konferenciáért, és VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a Corkban (Írország) 2020-ban tartandó következő konferencia elé;
41. TISZTÁBAN VAN a regionális tengeri együttműködés, valamint a célzott intézkedések meghozatalát lehetővé tevő uniós tengermedence-stratégiák és -kezdemenyezések jelentőségével; ELISMERI, hogy az uniós tengermedence-stratégiák és -kezdemenyezések, valamint az EU makroregionális stratégiái – ideértve az uniós szomszédságpolitika célkitűzéseit is – kiegészítik egymást; FELKÉRI az érintett tagállamokat, hogy a vonatkozó finanszírozási eszközök programozása és végrehajtása során vegyék figyelembe az uniós tengermedence-stratégiák és -kezdemenyezések, valamint a legkülső régiókra vonatkozó uniós stratégia prioritásait és a bennük foglalt konkrét célkitűzéseket és intézkedéseket;

IV. TENGERI HULLADÉK ÉS MŰANYAGHULLADÉK

42. AGGODALOMMAL JEGYZI MEG, hogy a tengeri hulladék – többek között a műanyag hulladék és a mikroműanyagok – mennyisége gyorsan növekszik, ami súlyos, globális mértékű környezeti problémákat okoz, fenyegetést jelent a környezetre, az ökoszisztémákra és a biológiai sokféleségre, valamint a gazdaságra és az egészségre nézve, ezért ezekre azonnali figyelmet kell fordítani és ezekkel kapcsolatban haladéktalanul intézkedéseket kell hozni;
43. ÜDVÖZLI, hogy sor került az egyszer használatos műanyag termékekről szóló irányelv és a kikötői fogadólétesítményekről szóló új irányelv elfogadására; TÁMOGATJA a műanyagokkal kapcsolatos uniós stratégiában foglalt, a tengeri hulladékkal kapcsolatban még fennmaradó intézkedések teljes körű végrehajtását;
44. TUDATÁBAN VAN ANNAK, hogy a tengeri hulladék nemcsak jelentős hatást gyakorol a tengeri ökoszisztémákra, hanem már most is további költségeket generál és bevételkiesést okoz a kék gazdaság számára, különösen a halászat, az akvakultúra és a turizmus terén, és problémákat okoz a tengeri közlekedésben;

45. TÁMOGATJA a körforgásos gazdaságra való áttérést, mégpedig a tengeri hulladék és a hulladékkeletkezés minimalizálását célzó intézkedések széles körével; ÜDVÖZLI a hulladékgazdálkodás fejlesztését, így a part menti területekről származó műanyag hulladék összegyűjtését, a szennyvíztisztítást és a jobb kikötői fogadólétesítmények kialakítását célzó regionális és helyi partnerségeket és köz-magán partnerségi konzorciumokat; HANGSÚLYOZZA, hogy fontos fokozni a műanyag hulladék és más káros anyagok környezetbe, és különösen az óceánokba történő szivárgásának megelőzésére irányuló globális intézkedéseket, mégpedig többek között egy olyan esetleges nemzetközi megállapodás révén, amely megoldást kínálna a műanyag szennyezés, különösen a tengeri műanyag szennyezés problémájára;
46. ÖRÖMÉRE SZOLGÁL, hogy az ENSZ Környezetvédelmi Közgyűlésének negyedik ülésén több idevágó határozatot is elfogadtak; ELISMERÉSSSEL NYUGTÁZZA, hogy a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége (ASEAN) és a G20-ak vezetői kapcsolódó nyilatkozatokat fogadtak el;

V. A TENGERREL KAPCSOLATOS TUDÁS

47. HANGSÚLYOZZA, hogy az ökoszisztémák visszafordíthatatlan károsodásának kockázata és a kék gazdaságba való beruházással járó kockázat jelentősen csökkenthető a tengeri környezet állapotával és dinamikájával kapcsolatos tudás javítása révén;
48. EMLÉKEZTET a Horizont 2020 kutatási és innovációs keretprogram révén megvalósított jelentős beruházásokra; ÜDVÖZLI az Európai horizont program egészséges óceánokra, tengerekre, parti tengervizekre és belvizekre vonatkozó küldetési területét;
49. KIEMELI, hogy az EU Kopernikusz elnevezésű, globális Föld-megfigyelési rendszere – beleértve annak tenger megfigyelési, éghajlatváltozással kapcsolatos és biztonsági szolgáltatását is – értékes hozzájárulást nyújt az óceánokra vonatkozó alapvető műholdas adatok összegyűjtéséhez;

50. ELISMERI, hogy az olyan adatterjesztési kezdeményezések, mint az európai tengeri megfigyelési és adathálózat (EMODNET) és a Kopernikusz tengeri szolgáltatása, valamint a Horizont 2020 keretében előmozdított nyíltadat-politika már jelentősen javították az adatok és az adattermékek rendelkezésre állását, és példával szolgálnak a nemzetközi partnerek számára; HANGSÚLYOZZA, hogy a tengerrel kapcsolatos ismeretek terjesztése érdekében fontos az eszközök és infrastruktúrák megosztása; KIEMELI, hogy további intézkedésekre van szükség a megfigyelés és az adatok rendelkezésre állásának és interoperabilitásának támogatása tekintetében fennálló hiányosságok pótlása érdekében;
51. TUDATÁBAN VAN annak, hogy fejleszteni kell a készségeket a technológiai haladás figyelembevétele érdekében, és várakozással tekint a hajógyártás és a megújuló energia terén szükséges készségekről szóló stratégia tervezete elé, amelyet egy ágazati készségfejlesztési szövetség jelenleg készít elő; KIEMELI, hogy a kék ágazati oktatás és a kék ágazatbeli munkahelyek előmozdítása érdekében a tengerészeti készségek megőrzésére és fejlesztésére irányuló hatékony uniós stratégiára van szükség;
52. HANGSÚLYOZZA, hogy az óceánokkal és a tengerekkel való jobb gazdálkodás érdekében döntő fontosságú az óceánokkal kapcsolatos ismeretek szintjének emelése Európában, valamint az érdekelt felek szerepvállalásra ösztönzése azzal a céllal, hogy aktívan lépjenek fel és szerveződjenek hálózatba az óceánok védelemével kapcsolatos kérdések tekintetében;

VI. TENGERI VÉDELEM ÉS TENGERFELÜGYELET

53. EMLÉKEZTET arra, hogy az uniós polgároknak és az uniós tagállamok vizeinek a védelme, valamint a fenntartható kék gazdaság fejlesztése szempontjából fontos uniós és globális szinten biztosítani a magas szintű tengeri védelmet, összhangban az Európai Unió tengeri védelmi stratégiájával és annak aktualizált cselekvési tervével⁶; FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, hogy fokozzák a koordinációt a tengeri védelem területén;

⁶ 10494/18.

54. HANGSÚLYOZZA az Európai Unió tengeri védelmi stratégiája összefüggésében a tengerfelügyelet fontosságát, és ÜDVÖZLI a közös tengerfelügyeleti információmegosztási környezet (CISE) létrehozása, és különösen az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség által irányított működési szakaszba való átmenet terén elért haladást; ÖSZTÖNZI valamennyi tagállamot és az érintett uniós ügynökségeket és szerveket, hogy vegyenek részt ebben a szakaszban, hogy más önkéntes kezdeményezéseket és hálózatokat is figyelembe véve és a meglévő kötelező uniós rendszerekkel összhangban biztosítsák a tengeri információk ágazatokon és határokon átnyúló cseréjét szolgáló, a CISE-hez kapcsolódó interoperabilitási megoldások széles körű megvalósítását; Érdeklődéssel VESZI TUDOMÁSUL a tengeri jelenlétek esetleges összehangolásáról jelenleg zajló egyeztetést;
55. ÖSZTÖNZI a tengeri védelem iránti megújult, regionális megközelítésen alapuló elkötelezettséget, és HANGSÚLYOZZA, hogy az európai tengerekre és altengermedencékre alkalmazandó, más releváns, uniós ágazati és regionális stratégiákat és szakpolitikákat az Európai Unió tengeri védelmi stratégiájával való teljes koordináció mellett kell előmozdítani;

VII. LEGKÜLSŐ RÉGIÓK, VALAMINT TENGERENTÚLI ORSZÁGOK ÉS TERÜLETEK

56. RÁMUTAT, hogy a legkülső régiók, valamint a tengerentúli országok és területek különösen kiszolgáltatottak az éghajlatváltozással szemben, amely hatással van a part menti tájra, valamint e területek ökoszisztémáira és biológiai sokféleségére;
57. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az integrált tengerpolitika, valamint az európai halászati és tengerpolitika fontos szerepet tölt be a fenntartható növekedés és a kék gazdasági tevékenységek előmozdításában a legkülső régiókban; ÜDVÖZLI a 2017 óta a „Szorosabb és megújított stratégiai partnerség az EU legkülső régióival” című uniós stratégia keretében – különösen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és a kék gazdaság területén – elért eredményeket;
58. ÜDVÖZLI a tengerentúli országoknak és területeknek az Unióval való társulásával összefüggésben elvégzett munkát az óceánokkal kapcsolatos olyan kérdésekben, mint a kék gazdaság előmozdítása, az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás, a katasztrófakockázat-csökkentés előmozdítása, a tengerek biológiai sokféleségével és ökoszisztéma-szolgáltatásaival való fenntartható gazdálkodás és azok fenntartható védelme, a fenntartható vízgazdálkodás, a tengeri területrendezés és a tengerparti övezet fenntartható integrált kezelése, a nemzetközi óceáni erőforrásokat érintő együttműködés, valamint az Északi-sarkvidékkel kapcsolatos kérdések;

VIII. ÉSZAKI-SARKVIDÉK

59. MÉLY AGGODALMÁNAK AD HANGOT AMIATT, hogy az Északi-sarkvidék tengeri térsége az éghajlatváltozás által leginkább érintett területek közé tartozik, és hogy felmelegedésének üteme a globális átlagos arány több mint kétszerese; TUDATÁBAN VAN ANNAK, hogy különös figyelmet kell fordítani az Északi-sarkvidék egyedülálló és sérülékeny tengeri környezetére, és továbbra is elkötelezett annak az emberi tevékenységek káros hatásaival szembeni védelme iránt, többek között fokozott tengerkutatók révén, valamint szorgalmazza az Északi-sarkvidéki Tanács által elfogadott, az Északi-sarkkal kapcsolatos nemzetközi tudományos együttműködés javításáról szóló megállapodás nemzetközi szervezetekkel és az északi-sarkvidéki térség országaival szoros együttműködésben történő végrehajtását. E megállapodás célja a térséggel kapcsolatos tudományos ismeretek bővítésének eredményesebbé és hatékonyabbá tétele. ELISMERI az Északi-sarkvidéki Tanács arra irányuló törekvéseit, hogy munkája során figyelembe vegye a hagyományos és helyi ismereteket;
60. HANGSÚLYOZZA, hogy az Északi-sarkvidéken zajló hajózásnak biztonságosnak és fenntarthatónak kell lennie, az IMO üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzését is figyelembe véve; ÜDVÖZLI az IMO arra irányuló erőfeszítéseit, hogy csökkentse a nemzetközi hajózásból származó feketeszén-kibocsátásoknak az Északi-sarkvidékre gyakorolt hatását; HANGSÚLYOZZA az IMO északi-sarkvidéki kódexe harmonizált végrehajtásának és a célzott tengerfelügyelet terén a kódex betartásának, különösen a kutatás és a mentés közötti szoros és hatékony együttműködésnek, valamint a vészhelyzetek megelőzésének, az azokra való felkészültségnek és reagálásnak a fontosságát;
61. NYOMATÉKOSÍTTJA az északi-sarkvidéki meteorológiai és oceanográfiai együttműködés továbbfejlesztésének a szerepét az Északi-sarkvidéken a biztonság javítása terén; EMLÉKEZTET arra, hogy a biztonságos hajózási műveletek és a környezetvédelmi megfigyelés szempontjából fontosak a Galileo- és a Kopernikusz-rendszer közötti szinergiák, amelyek ezáltal az északi-sarkvidéki régióban tartózkodó felhasználók igényeit szolgálják; ARRA ÖSZTÖNZI az Európai GNSS Ügynökséget, hogy a „többdimenziós” (helymeghatározási/földmegfigyelési/műholdas kommunikációs) alkalmazások fejlesztésekor használja ki ezeket a szinergiákat;
62. TUDATÁBAN VAN az Északi-sarkvidék iránti növekvő geopolitikai érdeklődésnek, és HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy az Északi-sarkvidék nagy fokú együttműködés jellemezte, alacsony feszültségű régió maradjon;

63. VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az elé, hogy a Bizottság és a főképviselő az új kihívások és lehetőségek, valamint a növekvő nemzetközi érdeklődés fényében aktualizálja az Északi-sarkvidékkel kapcsolatos uniós politikát, azon belül is a 2016. évi közös közleményt;
 64. KIEMELI az Északi-sarkvidéki Tanács és munkacsoportjai értékes hozzájárulását, amelyek fórumot biztosítanak az északi-sarkvidéki tengeri környezet védelméhez és fenntartható hasznosításához, valamint azt a kötelezettségvállalást, hogy konzultációt folytatnak és együttműködnek az északi-sarkvidéki őslakos népe sséggel és helyi közösségekkel, és támogatják az Északi-sarkvidéki Tanács tevékenységeiben való érdemi szerepvállalásukat;
 65. ÜDVÖZLI az Északi-sarkvidéki Tanács 2019–2021-es izlandi elnökségének programját, amely prioritásai egyikeként kiemeli az északi-sarkvidéki tengeri környezetet; ÜDVÖZLI az Északi-sarkvidéki Tanács arra irányuló munkáját, hogy a tengeri hulladéokra vonatkozó regionális cselekvési tervet dolgozzon ki;
 66. ÜDVÖZLI, hogy 2018. október 3-án Ilulissatban, Grönlandon az EU és kilenc állam aláírta a Jeges-tenger középső térségében a nyílt tengeri szabályozatlan halászat megelőzéséről szóló megállapodást, és ÖSZTÖNZI, hogy a megállapodás gyorsan lépjen hatályba;
 67. ÜDVÖZLI az Unió és Svédország által közösen szervezett uniós északi-sarkvidéki fórumot, amelyre 2019. október 3–4-én Umeåban került sor az EU jövőbeli északi-sarkvidéki politikájával kapcsolatos megbeszélések elindítása céljából.
-